

15 Ιουνίου, 1994

[ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΧΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΒΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 681/90, 682/90, 713/90, 716/90,
720/90, 728/90, 730/90, 731/90, 764/90, 799/90,
817/90, 818/90, 819/90, 843/90, 873/90 & 951/90).

- Στρατός της Δημοκρατίας — Προαγωγές — Οι περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμοί του 1990.
- 5 Δευτερογενής Νομοθεσία — Κατά πόσο η ΚΔΠ 90/90 είναι *ultra vires* του περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμου του 1990 (Ν.33/90), και κατά πόσο με την εφαρμογή της επηρεάστηκαν δυσμενώς κεκτημένα δικαιώματα των αιτητών.
- Έννομο συμφέρον — Προαγωγές στρατιωτικών — Περιορισμός του εννόμου συμφέροντος σε άτομα με ισόβαθμη κρίση.
- 10 Εκτελεστή πράξη — Προαγωγές στρατιωτικών — Αποφάσεις Συμβουλίου Κρίσεων και Επανακρίσεων — Συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις.
- Πειθαρχική ποινή — Η επιβολή πειθαρχικής ποινής αποτελεί αυτοτελή εκτελεστή διοικητική πράξη.
- 15 Επετηίδα — Είναι κατάλογος της προτεραιότητας των αξιωματικών για προαγωγή, που καταρτίζεται σύμφωνα με την αξία — Είναι εκτελεστή διοικητική πράξη που προσβάλλεται από τα άτομα των οποίων επηρεάζονται τα συμφέροντα.
- 20 Οι αιτητές, που κατά τον ουσιώδη χρόνο ήταν λοχαγοί του στρατού της Δημοκρατίας, προσβάλλουν, με τις παρούσες προσφυγές που συνεκδικιάσθηκαν, τις αποφάσεις του Συμβουλίου Κρίσεων και του Συμβουλίου Επανακρίσεων αναφορικά με τις κρίσεις του 1990 που είχαν ως αποτέλεσμα την προαγωγή των

ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του ταγματάρχη.

Όλοι οι αιτητές, πλην των αιτητών στις προσφυγές αρ. 682/90, 799/90 και 817/90, κρίθηκαν από το Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών ως προακτέοι κατ' αρχαιότητα λόγω της γενικής τους βαθμολογίας σε εκθέσεις ικανότητας και των πειθαρχικών ποινών για τη διάπραξη παραπτωμάτων. Οι αιτητές στις προσφυγές αρ. 799/90 και 817/90 αν και είχαν ικανοποιητική γενική βαθμολογία κρίθηκαν επίσης ως προακτέοι κατ' αρχαιότητα, λόγω του ότι εβαρύνοντο με πειθαρχικές ποινές για πειθαρχικά παραπτώματα. Ο αιτητής στην προσφυγή αρ. 682/90 δεν κρίθηκε ως προακτέος λόγω βαθμολογίας και πειθαρχικών ποινών.

5

10

Οι πίνακες με τα ονόματα των κριθέντων κατ' αρχαιότητα λοχαγών υποβλήθηκαν στον Υπουργό Άμυνας σύμφωνα με τον Καν. 42(1) των περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών του 1990, ο οποίος τους επεκύρωσε στις 13.6.1990.

15

Οι ιεραρχικές προσφυγές των αιτητών στο Συμβούλιο Επανακρίσεων Αξιωματικών απορρίφθηκαν.

Μερικοί από τους αιτητές, αν και κρίθηκαν ως προακτέοι κατ' αρχαιότητα, προάχθηκαν στο βαθμό του ταγματάρχη από 1/9/90 αλλά κατατάχθηκαν στη σειρά προτεραιότητας στην Επετηρίδα μετά από συναδέλφους τους με όμοιο βαθμό οι οποίοι προάχθηκαν γιατί είχαν κριθεί ως προακτέοι κατ' εκλογήν, δυνάμει των προνοιών του Καν. 46(1). Ορισμένοι από τους αιτητές που κρίθηκαν ως προακτέοι κατ' αρχαιότητα δεν προάχθηκαν γιατί δεν υπήρχαν αρκετές κενές θέσεις στο τμήμα που υπηρετούσαν.

20

25

Σχολιάζοντας προδικαστική ένσταση του δικηγόρου της Δημοκρατίας - η οποία εγκαταλείφθηκε τελικά - ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου Κρίσεων και του Συμβουλίου Επανακρίσεων δεν συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις, το Δικαστήριο εξέφρασε την άποψη ότι οι αποφάσεις αυτές είναι ξεχωριστές διοικητικές πράξεις που προσβάλλονται αυτοτελώς λόγω των εννόμων αποτελεσμάτων που δημιουργούν, η ισχύς των οποίων συνεχίζεται σε όλη την σταδιοδρομία των κρινόμενων και επηρεάζει την ιεραρχική τους ανέλιξη.

30

35

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας ισχυρίστηκε επίσης ότι:

1. Ο αξιωματικός ο οποίος κατά τις σχετικές κρίσεις έτυχε χαμηλότερης διαβάθμισης από άλλους ομοιοβαθμους συναδέλφους του δεν μπορεί να προσβάλει τις προαγωγές τους.

2. Ο διαχωρισμός των κενών θέσεων με βάση τον Καν. 45(2), σε αξιωματικούς όπλων και αξιωματικούς σωμάτων επηρεάζει το έννομο συμφέρον με αποτέλεσμα να μην δικαιούνται οι πρώτοι να προσβάλουν την προαγωγή των δευτέρων και αντίστροφα.

40

Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι:

5 1. Οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κάτω από νομική πλάνη δίδοντας αναδρομική ισχύ στις πρόνοιες του Καν. 30(5) της ΚΔΠ 90/90 με τη μετατροπή της υπάρχουσας αξιολόγησης του 8 που αντιστοιχούσε στο "λίαν καλός" με το "καλός" με αποτέλεσμα να επηρεασθεί κεκτημένο δικαίωμα των αιτητών που βαθμολογήθηκαν με 8.

10 2. Η ΚΔΠ 90/90 είναι ultra vires του περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμου του 1990 επειδή ο Νόμος δεν παρέχει εξουσιοδότηση για ανατροπή των ήδη υφισταμένων κρίσεων με μεταγενέστερους Κανονισμούς.

15 3. Οι πειθαρχικές ποινές που αναγράφονται στο φάκελλό τους λήφθηκαν υπόψη με αποτέλεσμα να τύχουν χαμηλότερης βαθμολόγησης. Για προώθηση της επιχειρηματολογίας αυτής προβλήθηκε ότι:

(α) Οι επιβληθείσες ποινές αφορούσαν υπηρεσία του αξιωματικού στον προηγούμενο βαθμό και επομένως η αρμόδια αρχή παραβίασε τον Καν. 41(6) θεωρώντας τις ποινές ως λειτουργούσες στο διηνεκές, και

20 (β) Οι αιτητές δεν είχαν κληθεί σε απολογία πριν την επιβολή των ποινών κατά παράβαση των αρχών του διοικητικού δικαίου και της φυσικής δικαιοσύνης. Η γενική διαταγή, που εκδόθηκε μετά τις επίδικες κρίσεις, που έδινε οδηγίες για κλήση σε απολογία όσων διώκονται πειθαρχικά, ισοδυναμεί με αναγνώριση λάθους εκ μέρους της αρμόδιας αρχής, με αποτέλεσμα οι προηγούμενες ποινές να θεωρούνται άκυρες.

30 4. Η Ελετηρίδα πρέπει να θεωρείται άκυρη μετά την απόφαση στην υπόθεση *Σπίρος Πάττας* στη οποία ο δικαστής ακύρωσε την Ελετηρίδα γιατί κατά την κρίση του αγνοήθηκαν οι πρόνοιες των Κανονισμών που ίσχυαν τότε.

5. Δεν έγινε δέουσα έρευνα και δεν δόθηκε επαρκής αιτιολογία.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την έφεση για τους πιο κάτω λόγους:

35 1. Όπως έχει αποφασιστεί σε αρκετές πρόσφατες αποφάσεις, το έννομο συμφέρον περιορίζεται σε πρόσωπα με ισόβαθμη κρίση. Κατά συνέπεια αξιωματικοί που κρίθηκαν προακτέοι κατ' αρχαιότητα δεν μπορούν να προσβάλουν την προαγωγή συναδέλφων τους που κρίθηκαν προακτέοι κατ' εκλογήν.

40 2. Ο διαχωρισμός σε αξιωματικούς όπλων και αξιωματικούς σωμάτων είναι εμφανής στους πιο κάτω Κανονισμούς: Καν. 45(2), Καν. 11(2), Καν. 15(3) και Καν. 42(1). Ο Καν. 12 περιέχει ειδική

πρόνοια για εναλλαξιμότητα από όπλο σε όπλο, από σώμα σε σώμα κλπ. Ο διαχωρισμός αυτός επηρεάζει το έννομο συμφέρον με αποτέλεσμα να μη δικαιούνται οι πρώτοι να προσβάλουν την προαγωγή των δευτέρων και αντίθετα.

3. Η ΚΔΠ 90/90 θεσπίστηκε με στόχο την ανύψωση του επιπέδου κρίσης των αξιωματικών. Δεν εγείρεται θέμα αναδρομικής εφαρμογής των Κανονισμών ή οποιασδήποτε αλλοίωσης κεκτημένων δικαιωμάτων.

4. Η διαφορετική ταξινόμηση του αιτητή με βάση την ΚΔΠ 90/90 δεν επηρεάζει την βαθμολογία του η οποία παραμένει πάντα στο 8. Εκείνο που άλλαξε με την ΚΔΠ 90/90 είναι το επίπεδο προαγωγής. Και ενώ προηγουμένως ένας αξιωματικός με βαθμό 8 ήταν προακτέος κατ' εκλογή, με τους νέους Κανονισμούς είναι προακτέος κατ' αρχαιότητα. Επομένως κανένα κεκτημένο δικαίωμα του αιτητή δεν επηρεάσθηκε δυσμενώς.

5. Οι αξιολογήσεις του αιτητή δεν δημιούργησαν δικαίωμα προαγωγής. Σύμφωνα με τους Κανονισμούς τέτοιο δικαίωμα αποκτάται μόνο όταν ο αξιωματικός κριθεί προακτέος, παρόλο που και πάλι δεν μπορεί να προαχθεί αν δεν υπάρχει κενή θέση στο βαθμό που προορίζεται.

6. Η ΚΔΠ 90/90 δεν είναι ultra vires στο Νόμο γιατί τα άρθρα 11 και 27(2)(β) του Ν. 33/90 δίδουν ευρεία εξουσιοδότηση στο Υπουργικό Συμβούλιο να εκδίδει Κανονισμούς για ρύθμιση των προαγωγών.

7. Ο ισχυρισμός (α) των αιτητών στο θέμα της πειθαρχικής ποινής δεν τεκμηριώνεται από μελέτη των σχετικών φακέλων. Η επιβολή πειθαρχικής ποινής - για την οποία έγινε εισηγήση στον ισχυρισμό (β) ότι παραβιάζει την αρχή της φυσικής δικαιοσύνης και του διοικητικού δικαίου - αποτελεί αυτοτελή εκτελεστή διοικητική πράξη και ως τέτοια θα έπρεπε να είχε προσβληθεί μέσα σε 75 ημέρες από την επιβολή της.

8. Η Διαρκής Διαταγή δεν είναι εκτελεστή διοικητική απόφαση. Σ' αυτή περιέχονται απλώς οδηγίες αναφορικά με τη διαδικασία που θα πρέπει να ακολουθείται στην επιβολή πειθαρχικών ποινών προς γνώση και συμμόρφωση των υπευθύνων.

9. Η Επετηρίδα δεν είναι απλός κατάλογος αρχαιότητας, και επομένως ο καταρτισμός της δεν αποτελεί προπαρασκευαστική πράξη στην τελική απόφαση της προαγωγής. Η Επετηρίδα είναι κατάλογος της προτεραιότητας των αξιωματικών για προαγωγή, που καταρτίζεται και σύμφωνα με την αξία. Η Επετηρίδα επηρεάζει άμεσα τα συμφέροντα των αξιωματικών και παράγει έννομα αποτελέσματα γιατί η σειρά κατάταξης σ' αυτή προκαθορίζει και τη μελλοντική τους ανέλιξη. Η Επετηρίδα είναι εκτελεστή διοικητική πράξη που προσβάλλεται από τα άτομα των οποίων επηρεάζο-

νται τα συμφέροντα. Αυτή η άποψη διαφέρει από την άποψη που εκφράστηκε από τον δικαστή Κούρρη στην υπόθεση Σπύρος Πάττας και συμφωνεί με την άποψη που εκφράστηκε από το δικαστή Δημητριάδη στην υπόθεση Ανδρέας Καρεκλής ν Δημοκρατίας.

- 5 10. Οι ισχυρισμοί για έλλειψη δέουσας έρευνας και αιτιολογίας απορρίπτονται σαν παντελώς αβάσιμοι.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- 10 Χαριίδης & Άλλοι ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 31.1.1989·
 Πάττας & Άλλοι ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 11.8.1989·
 Βιολεττής ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 18.5.1993·
 Χριστοδούλου ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 8.11.1993·
 Χαραλαμπίδης ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 26.5.1992·
- 15 Μιχαήλ ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 26.5.1992·
 Τρισελιώτης ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 11.9.1992·
 Σταυτου & Another ν The Republic (1987) 3 CLR276·
 Τουμάζου ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 4.12.1989·
 Φλωρίδης & Άλλοι ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 22.4.1992·
- 20 Γεωργιάδης ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 12.3.1992·
 Γεωργιάδης ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 30.10.1990·
 Πέτρου ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 26.3.1992·
 Παπαχαραλάμπους ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 29.5.1992·
 Αλεξάνδρου ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 30.10.1990·
- 25 Καρεκλής κ.α. ν Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 26.6.1991.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου Κρίσεων και του Συμβουλίου Επανακρίσεων αναφορικά με τις κρίσεις του 1990 που είχαν σαν αποτέλεσμα την

προαγωγή στο βαθμό Ταγματάρχη των ενδιαφερομένων μερών αντί των αιτητών.

Κ. Ευσταθίου, για τους αιτητές στις προσφυγές 680/90, 882/90, 730/90, 731/90, 764/90 και 799/90.

Α. Παπαχαραλάμπους, για τους αιτητές στις προσφυγές 713/90 και 720/90. 5

Α.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές στις προσφυγές 716/90, 728/90 και 843/90.

Α. Μάγος, για τους αιτητές στις προσφυγές 817/90, 818/90 και 873/90. 10

Τ. Παπαδόπουλος, για τον αιτητή στην προσφυγή 819/90.

Λ. Γεωργιάδου (κα), για τον αιτητή στην προσφυγή 951/90.

Μ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση. 15

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Χρ. Αρτεμίδης.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ: 20

ΓΕΓΟΝΟΤΑ: Οι αιτητές είναι μόνιμοι αξιωματικοί του στρατού της Δημοκρατίας και κατείχαν κατά τον ουσιαστικό χρόνο τον βαθμό του λοχαγού. Με τις υπό συζήτηση προσφυγές, που συνεκδικάστηκαν γιατί αφορούν στην ίδια διοικητική διαδικασία με κοινά νομικά σημεία, προσβάλλουν τις αποφάσεις του Συμβουλίου Κρίσεων και του Συμβουλίου Επανακρίσεων αναφορικά με τις κρίσεις του 1990 που είχαν ως αποτέλεσμα την προαγωγή στο βαθμό του ταγματάρχη συναδέλφων τους, που είναι τα ενδιαφε-

- ρόμενα πρόσωπα στις υπό κρίση προσφυγές. Θα ήταν
 αχρείαστο να αναφερθούμε στην κάθε μια από τις αιτή-
 σεις ακυρώσεως στις πράξεις που προσβάλλονται ή στα
 ονόματα των ενδιαφερομένων προσώπων. Θα συζητήσου-
 5 με και θα επιλύσουμε όλα τα νομικά σημεία που εγείρο-
 νται, και θεωρούμε ουσιαστικά και βάσιμα, για την ευθυ-
 γράμμιση της νομολογίας μας.

- Το Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών έκρινε όλους
 τους αιτητές εκτός των αιτητών στις προσφυγές αρ.682/
 10 90, 799/90 και 817/90, ως προακτέους κατ' αρχαιότητα
 γιατί είχαν γενική βαθμολογία σε εκθέσεις ικανότητας
 στον κατεχόμενο βαθμό στη διαβάθμισή του κάτω από το
 "πολύ καλός" και επιπλέον εβαρύνοντο με πειθαρχικές
 15 ποινές για παραπτώματα στα οποία υπέπεσαν, και αυτό
 θεωρήθηκε εις βάρος τους στοιχείο. Οι αιτητές στις προ-
 σφυγές αρ. 799/90 και 817/90 κρίθηκαν ως προακτέοι κατ'
 αρχαιότητα καίτοι η γενική βαθμολογία τους στις εκθέσεις
 ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού ήταν "πολύ καλός
 και άνω", και "πολύ καλός", είχαν πειθαρχικές ποινές για
 20 πειθαρχικά παραπτώματα. Ο αιτητής στην προσφυγή
 αρ.682/90 κρίθηκε ως "παραμένων στον ίδιο βαθμό" γιατί
 είχε βαθμολογία κάτω από το "καλός" και πειθαρχικές
 ποινές.

- Για να κριθεί ένας από το Συμβούλιο Κρίσεων Αξιο-
 25 ματικών ως προακτέος κατ' εκλογήν θα πρέπει, σύμφωνα
 με τον Καν.41(2) των περί Αξιωματικών του Στρατού της
 Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυ-
 πηρετήσεις) Κανονισμών του 1990 (ΚΔΠ 90/90), στις εκ-
 θέσεις ικανότητας που έχει στον κατεχόμενο βαθμό, η βαθ-
 30 μολογία του στα ουσιαστικά προσόντα να είναι
 τουλάχιστο "πολύ καλός". Μετά τις αξιολογήσεις του
 Συμβουλίου Κρίσεων Αξιωματικών οι αιτητές ενεγράφη-
 καν στον πίνακα των κριθέντων κατ' αρχαιότητα λοχα-
 γών, με εξαίρεση τον αιτητή στην προσφυγή αρ. 682/90
 35 που ενεγράφηκε στον πίνακα των κριθέντων ως παραμε-
 νόντων στον ίδιο βαθμό, ανάλογα με το τμήμα του στρα-
 τού στο οποίο ήταν τοποθετημένοι. Οι πίνακες υποβλήθη-
 καν στον Υπουργό Αμυνας σύμφωνα με τον Καν.42(1) οι

οποίοι και κυρώθηκαν από αυτόν στις 13.6.90. Μετά την κοινοποίηση στους αιτητές της αξιολογήσεως του Συμβουλίου Κρίσεων αυτοί υπέβαλαν ιεραρχικές προσφυγές στο Συμβούλιο Επανακρίσεων Αξιωματικών. Το Συμβούλιο Επανακρίσεων Αξιωματικών εξέτασε τα παράπονα των αιτητών και τα απέρριψε, αφού κατέληξε στο συμπέρασμα πως η διαβάθμισή τους edικαιολογείτο από τα στοιχεία που τους αφορούσαν. 5

Μερικοί από τους αιτητές, μολονότι κρίθηκαν ως προακτέοι κατ' αρχαιότητα, προάχθηκαν στο βαθμό του ταγματάρχη από 1.9.90 αλλά κατατάχθηκαν στη σειρά προτεραιότητας στην Επετηρίδα μετά από ομοιοβάθμους συναδέλφους τους, οι οποίοι προάχθηκαν γιατί είχαν κριθεί ως προακτέοι κατ' εκλογήν. Αυτό έγινε δυνάμει των προνοιών του Καν.46(1). Τέλος ορισμένοι από τους αιτητές κρίθηκαν μεν ως προακτέοι κατ' αρχαιότητα, αλλά δεν προάχθηκαν στον επόμενο βαθμό του ταγματάρχη γιατί δεν υπήρχαν αρκετές κενές θέσεις στο τμήμα που υπηρετούσαν. 10 15

NOMIKA ZHTHMATA:

20

Στην αρχή ο δικηγόρος της Δημοκρατίας εισηγήθηκε, ως προδικαστική ένσταση, πως οι αποφάσεις του Συμβουλίου Κρίσεων και του Συμβουλίου Επανακρίσεων, δεν συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις αλλά ενδιάμεσες στη σύνθετη διοικητική ενέργεια, που ολοκληρώνεται με την τελική πράξη των προαγωγών. Επομένως συγχωνεύονται στην τελική πράξη η οποία είναι και η μόνη που μπορεί να προσβληθεί. Μερικές από τις προσφυγές θα έπρεπε κατά συνέπεια να απορριφθούν γιατί σε αυτές δεν προσβάλλεται η τελική πράξη της προαγωγής αλλά οι ενδιάμεσες των Συμβουλίων Κρίσεων και Επανακρίσεων. Στο στάδιο όμως των διευκρινίσεων η εισήγηση αυτή εγκαταλείφθηκε και υιοθετήθηκε η θέση πως οι αποφάσεις και των δύο Συμβουλίων είναι αυτοτελείς εκτελεστές διοικητικές πράξεις. 25 30 35

Έχουμε την άποψη πως ορθά εγκαταλείφθηκε η προδι-

καστική ένσταση. Οι αποφάσεις του Συμβουλίου Κρίσεων και του Συμβουλίου Επανακρίσεων είναι ξεχωριστές διοικητικές πράξεις που προσβάλλονται αυτοτελώς, γιατί η κατάταξη ως προακτέος κατ' εκλογήν, κατ' αρχαιότητα, και παραμένων στον ίδιο βαθμό, παράγει για τους κρινόμενους έννομα αποτελέσματα η ισχύς των οποίων συνεχίζεται σε ολόκληρη τη σταδιοδρομία τους και επηρεάζει την ανέλιξή τους στην ιεραρχία.

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας ήγειρε επίσης θέμα εννόμου συμφέροντος μερικών από τους αιτητές και εισηγήθηκε πως αξιωματικός ο οποίος κατά τις σχετικές κρίσεις έτυχε χαμηλότερης διαβάθμισης από άλλους ομοιόβαθμους συναδέλφους του δεν μπορεί να προσβάλει τις προαγωγές τους. Η θέση αυτή υποστηρίζεται από δύο πρωτόδικες αποφάσεις συνάδελφου, όπου το Δικαστήριο αποφάσισε πως το έννομο συμφέρον περιορίζεται σε πρόσωπα με ισόβαθμη κρίση (*Ανδρέας Χαρίδης κ.α. ν. Δημοκρατίας 804/85 κ.α., 31.1.89* και *Σπύρος Πάττας κ.α. ν. Δημοκρατίας 527/87 κ.α., 11.8.89*). Το ίδιο θέμα απασχόλησε και πιο πρόσφατα συνάδελφους στην πρωτόδικη δικαιοδοσία τους, που ενστερνίστηκαν την πιο πάνω άποψη (*Παναγιώτης Βιολεττής ν. Δημοκρατίας 854/91 18.5.93* και *Ανδρέα Χριστοδούλου ν. Δημοκρατίας 379/92, 8.11.93*). Υιοθετούμε την ίδια θέση. Κατά συνέπεια, αξιωματικοί που κρίθηκαν προακτέοι κατ' αρχαιότητα δεν μπορούν να προσβάλουν την προαγωγή συναδέλφων τους που κρίθηκαν κατ' εκλογήν. Είναι περιττό βεβαίως να πούμε ότι το ίδιο ισχύει και γι' αυτούς που κρίθηκαν ως παραμένοντες στον ίδιο βαθμό.

Μια ακόμη εισήγηση, που αφορά στην έλλειψη εννόμου συμφέροντος του δικηγόρου της Δημοκρατίας, είναι πως ορισμένοι από τους αιτητές, ως αξιωματικοί όπλων, δεν μπορούν να προσβάλουν την προαγωγή αξιωματικών σωμάτων. Η πρόταση αυτή βασίζεται στον Καν.45(2), σύμφωνα με τον οποίο οι υπάρχουσες κενές θέσεις αξιωματικών κατανέμονται με βάση τις ανάγκες της υπηρεσίας κατά κλάδο. Σύμφωνα δε με την επιφύλαξη του εδαφίου 2, οι κενές θέσεις αξιωματικών που δίδονται στο στρατό

ξηράς διαχωρίζονται σε θέσεις αξιωματικών όπλων και θέσεις αξιωματικών σωμάτων. Ο διαχωρισμός των κενών θέσεων, κατά τον ισχυρισμό του δικηγόρου της Δημοκρατίας, επηρεάζει και το έννομο συμφέρον, με αποτέλεσμα αξιωματικοί όπλου να μην δικαιούνται να προσβάλουν την προαγωγή αξιωματικών σώματος και αντίστροφα. 5

Έχουμε τη γνώμη πως και η εισήγηση αυτή είναι ορθή. Ο διαχωρισμός σε αξιωματικούς όπλων και αξιωματικούς σωμάτων είναι εμφανής στους σχετικούς κανονισμούς και εκτός από τον Καν.45(2), αναφορά μπορεί να γίνει και στον Καν.11(2) που προβλέπει πως αμέσως μετά την κατανομή τους κατά κλάδο αυτοί χωρίζονται ανάλογα με την εκπαίδευσή τους, τις ειδικές γνώσεις, τα προσόντα ή την πείρα που διαθέτουν. Σύμφωνα δε με τον Καν.15(3) καταρτίζονται ξεχωριστές Επετηρίδες και βάσει του Καν. 42(1) (δεύτερη επιφύλαξη) ξεχωριστοί πίνακες προακτέων. Ο Καν.12 προνοεί ειδικά για την εναλλαξιμότητα από όπλο σε όπλο, από σώμα σε σώμα ή από όπλο σε σώμα κ.λπ. 10 15

Ίσως η πιο ουσιαστική εισήγηση, που γίνεται στις προσφυγές, είναι πως οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κάτω από καθεστώς νομικής πλάνης αναφορικά με την εφαρμογή του Καν.30(5) της ΚΔΠ90/90, γιατί θεώρησαν τη βαθμολογία 8 ως αντιστοιχούσα με αξιολόγηση κατώτερη από το "πολύ καλός", ενώ σύμφωνα με τους Κανονισμούς που ίσχυαν κατά τον χρόνο που αφορούσε η κρίση, δηλαδή την ΚΔΠ 118/81, η βαθμολογία 8 θα κατέτασσε τους αιτητές στην αξιολόγηση "λίαν καλός". 20 25

Οι δικηγόροι τους ισχυρίζονται πως δόθηκε παράνομα αναδρομική ισχύς στις πρόνοιες του Καν.30(5), και επηρέασε συμφέροντα που αποκτήθηκαν πριν τις 18.5.90, ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε σε εφαρμογή η επίδικη ΚΔΠ90/90. Οι καθ' ων η αίτηση, συνεχίζει η εισήγηση των δικηγόρων των αιτητών, με το να μετατρέψουν την υπάρχουσα αξιολόγηση του 8, που αντιστοιχούσε στο "λίαν καλός" με το "καλός" έδωσαν αναδρομική ισχύ στον Καν.30(5). Και αυτό κατ' αντίθεση με το Νόμο και το Σύν- 30 35

- ταγμα, που προβλέπει πως οι νόμοι ισχύουν από την ημερομηνία δημοσίευσής τους στην επίσημη εφημερίδα. Ισχυρίζονται δηλαδή πως, οι αιτητές που βαθμολογήθηκαν με 8, που διαβαθμιζόταν ως "λίαν καλός", είχαν κ
- 5 κτημένο και αναγνωρισμένο δικαίωμα που δεν μπορούσε να ανατραπεί με τους επίδικους κανονισμούς. Συναφής με τον πιο πάνω ισχυρισμό είναι και η εισήγηση πως η ΚΔΠ 90/90 είναι *ultra vires* του περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμου του 1990 επειδή ο Νόμος δεν παρέχει οποιαδήποτε
- 10 εξουσιοδότηση, και όντως δεν θα μπορούσε να δίδει τέτοια δικαιοδοσία, να ανατραπούν με μεταγενέστερους Κανονισμούς οι ήδη υπάρχουσες κρίσεις.

- Μελετήσαμε με προσοχή τις πιο πάνω θέσεις των δικηγόρων των αιτητών, ενόψει μάλιστα και του γεγονότος
- 15 πως υπάρχουν διίστάμενες πάνω στο ζήτημα πρωτόδικες αποφάσεις συναδέλφων μας. Η δική μας γνώμη είναι αντίθετη με τις εισηγήσεις που προώθησαν οι δικηγόροι των αιτητών, και τις οποίες συνοψίζουμε πιο πάνω. Έχουμε την άποψη πως το υπόβαθρο της εισήγησης, η υπόθεση δη-
- 20 λαδή πως οι αιτητές είχαν οποιοδήποτε κεκτημένο δικαίωμα από την αξιολόγησή τους, κτίζεται σε νομική παρεξήγηση. Η άποψή μας είναι πως δεν τίθεται ζήτημα αναδρομικής εφαρμογής των κανονισμών, ή οποιασδήποτε αλλοίωσης κεκτημένων δικαιωμάτων. Ο σκοπός του νο-
- 25 μοθέτη με την θέσπιση της ΚΔΠ90/90 ήταν η ανύψωση του επιπέδου κρίσης των αξιωματικών, δικαίωμα που είχε, και μάλιστα επιθυμητό, να ασκήσει. Οι αιτητές δεν είχαν αποκτήσει οποιοδήποτε δικαίωμα από την προηγούμενη
- βαθμολογία τους, σαν διαβαθμισμένη κρίση, που να μην
- 30 μπορεί να μεταβληθεί δυνάμει μελλοντικών κανονισμών, ώστε να ανυψωθεί το επίπεδο αξίας των αξιωματικών.

- Όπως είπαμε πιο πάνω, το ίδιο ζήτημα ηγέρθη σε διάφορες πρωτόδικες αποφάσεις, στις οποίες εκφράστηκαν διίστάμενες απόψεις. Ο δικαστής Χρυσοστομής στην *Χα*
- 35 *ραλάμπος Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας* 895/90, 26.5.92 και *Ανδρέας Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας* 896/90 26.5.92 εξέφρασε την άποψη που υιοθετούμε και εμείς σήμερα. Οι δικαστές ΧΤσαγγάρης και Αρτέμης πήραν την ίδια θέση

στις υποθέσεις *Χρύσανθος Τρισελιώτης ν. Δημοκρατίας* 765/90, 11.9.92 και *Παναγιώτης Βιολεττής ν. Δημοκρατίας* 854/91, 18.5.93. Παραθέτουμε πιο κάτω εκτεταμένο απόσπασμα από την απόφαση του δικαστή Χρυσοστομή στην υπόθεση *Χαραλαμπίδης*.

5

"Όσον αφορά την πρώτη εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή, εκφράζω τη διαφωνία μου, γιατί κατά τη γνώμη μου ο βαθμός 8 που δόθηκε στον αιτητή, γιατί αυτός κρίθηκε 'πολύ καλός', δεν είναι ορθός. Η σωστή τοποθέτηση, κατά την άποψή μου, είναι πως ο αιτητής κρίθηκε ότι άξιζε του βαθμού 8 και, κατά συνέπεια, ταξινομήθηκε σαν 'πολύ καλός', με βάση τους Κανονισμούς της ΚΔΠ 118/81. Η διαφορετική ταξινόμηση με βάση την ΚΔΠ 90/90 δεν επηρεάζει, κατά την άποψή μου, κατά οποιοδήποτε τρόπο τη βαθμολογία του αιτητή, η οποία παραμένει πάντοτε στο βαθμό 8. Εκείνο που άλλαξε με την ΚΔΠ 90/90 είναι το επίπεδο της προαγωγής. Και ενώ προηγουμένως ένας αξιωματικός με βαθμό 8 ήταν προακτέος κατ' εκλογή, τώρα με τους νέους Κανονισμούς είναι προακτέος κατ' αρχαιότητα. Με άλλα λόγια η κλίμακα της βαθμολογίας δεν επηρεάζει τη βαθμολογία αυτή καθ' εαυτή, αλλά η βαθμολογία καθορίζεται από τους Κανονισμούς σε ποιά κλίμακα εμπίπτει, βάσει της οποίας κλίμακας καθορίζονται οι διαβαθμίσεις των κρίσεων. Επομένως, κανένα κεκτημένο δικαίωμα του αιτητή δεν επηρεάστηκε δυσμενώς. Εξάλλου, κανένα δικαίωμα δεν δημιουργήθηκε ή αποκρυσταλλώθηκε για τον αιτητή, αλλά, απλώς υπήρχε από μέρους του μια απλή προσδοκία ότι θα τύγχανε προαγωγής όταν θα κρινόταν, αν δεν άλλαξαν οι Κανονισμοί (βλ. Κυριακοπούλου, Διοικητικό Ελληνικό Δίκαιο, έκδοση 4η, τόμος Α, σελ.94-95, *Stavrou & Another v. Republic* (1987) 3 CLR 276, *Τουμάζου ν. Δημοκρατίας*, Υπ.Αρ.342/89, ημερ. 4.12.89, *Φλωρίδης & Άλλοι ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 399/90 & 467/90, ημερ. 22.4.92).

10

15

20

25

30

35

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι επρόκειτο περί απλής προσδοκίας, γιατί οι αξιολογήσεις του αιτητή δεν του

δημιουργούσαν δικαίωμα προαγωγής. Ένα τέτοιο δικαίωμα τότε μόνο αποκτάται ή αποκρυσταλλώνεται, όταν ο αξιωματικός κριθεί προακτέος, παρόλο που και πάλι δεν δύναται να προαχθεί αν δεν υπάρχει κενή θέση στο βαθμό που προορίζεται. Τούτο ισχύει με τους καταργηθέντες Κανονισμούς και τούτο ισχύει με τους ισχύοντες Κανονισμούς (βλ. ΚΔΠ 118/81, Καν. 11(1), (2), (3) και ΚΔΠ 90/90, Καν.16(1), (2) και 27(1)).

Ο αιτητής, παρά τις αξιολογήσεις του παρελθόντος, εδικοιούτο κρίσης και κρίθηκε προακτέος, με την κρίση του Ιουλίου του 1990 (βλ. Καν. 27 της ΚΔΠ 90/90).

Επομένως, όταν το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων προέβη στην κρίση του αυτή, η κρίση θα έπρεπε, σύμφωνα με τη νομολογία, να διενεργηθεί με βάση το νομικό καθεστώς που ισχύει κατά το χρόνο της έκδοσής της, άσχετα αν οι αξιολογήσεις έγιναν στο παρελθόν με βάση τους καταργηθέντες Κανονισμούς, πράγμα το οποίο και έγινε. Επειδή δε η βαθμολογία του αιτητή ήταν 8, ορθά θεωρήθηκε "καλός" και ορθά κρίθηκε προακτέος κατ' αρχαιότητα.

Συνεπώς, ούτε και τα περί αναδρομικότητας επιχειρήματα του δικηγόρου του αιτητή ισχύουν, ούτε και τα περί αντισυνταγματικότητας, γιατί οι σχετικοί Κανονισμοί με το να αλλάξουν το επίπεδο της προαγωγής, με τη δικαιολογία του δυσμενούς επηρεασμού κεκτημένου δικαιώματος του αιτητή, δεν στοιχειοθετούν επέμβαση της νομοθετικής εξουσίας στο έργο της διοίκησης.

Είναι επίσης ανεδαφική η εισήγηση πως οι Καν.30 (5) και 41(2) της ΚΔΠ 90/90 είναι ultra vires στο Νόμο, γιατί οι διατάξεις των άρθρων 11 και 27(2)(β) του Ν.33/90, στις οποίες γίνεται πρόνοια για το θέμα της προαγωγής αξιωματικών, δίδουν ευρεία εξουσιοδότηση στο Υπουργικό Συμβούλιο να εκδίδει Κανονισμούς για τη ρύθμιση του θέματος των προαγωγών."

Αντίθετη άποψη είχε ο δικαστής Παπαδόπουλος στην

Γεωργιάδη Αλεξάνδρου ν. Δημοκρατίας 810/90, 12.3.92 και πιο πρόσφατα ο δικαστής Πικής στην Ανδρέα Χριστοδούλου ν. Δημοκρατίας 379/92, 8.11.93. Ο αδελφός δικαστής Παπαδόπουλος, παρόλον που εξέφρασε διϊστάμενη 5
 άποψη στην πιο πάνω υπόθεση, μετά από συζήτηση του θέματος με τους συναδέλφους του που μετέχουν στην παρούσα σύνθεση, την έχει μεταβάλει για να συμφωνήσει με την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου.

Άλλο παράπονο των αιτητών είναι πως λήφθηκαν 10
 υπόψη οι πειθαρχικές ποινές που αναγράφονται στο φάκελό τους, με αποτέλεσμα να τύχουν χαμηλότερης βαθμολόγησης. Έχουν προβληθεί τα πιο κάτω στοιχεία για να προωθήσουν τις επιχειρηματολογίες αυτές:

(α) Οι ποινές σε ορισμένες περιπτώσεις είχαν επιβληθεί, ενώ ο αξιωματικός υπηρετούσε στον προηγούμενο και 15
 όχι στον κατεχόμενο βαθμό, και επομένως η αρμόδια αρχή θεωρεί τις ποινές ως λειτουργούσες στο διηνεκές κατά παράβαση του Κανονισμού 41(6).

(β) Κατά την επιβολή των ποινών παραβιάστηκαν οι 20
 αρχές του διοικητικού δικαίου και της φυσικής δικαιοσύνης γιατί οι αιτητές δεν είχαν κληθεί σε απολογία πριν από την επιβολή τους. Η αρμόδια μάλιστα αρχή αναγνώρισε το κεφαλαιώδες αυτό λάθος και κατά γενική διαταγή της που εκδόθηκε μετά τις επίδικες κρίσεις έδωσε οδηγίες 25
 όπως οι διωκόμενοι πειθαρχικά καλούνται σε απολογία πριν από την επιβολή της ποινής.

Από προσεκτική μελέτη των φακέλων δεν τεκμηριώνεται ο πρώτος ισχυρισμός, ότι δηλαδή η αρμόδια αρχή θεώρησε τις πειθαρχικές ποινές ως λειτουργούσες στο διηνεκές. Αναφορικά με την υπόλοιπη εισήγηση, που 30
 καλύπτεται από το (β), φρονούμε πως η επιβολή πειθαρχικής ποινής αποτελεί αυτοτελή εκτελεστή διοικητική πράξη και ως τέτοια θα έπρεπε να είχε προσβληθεί μέσα σε 75 ημέρες από την επιβολή της. Δεν μπορεί επομένως στην παρούσα διαδικασία να εξεταστεί οποιοσδήποτε λόγος 35
 ακυρότητας προγενέστερης διοικητικής πράξης. Πάνω σε

- αυτό το θέμα υιοθετούμε τη θέση που εξέφρασε ο δικαστής Αρτεμίδης στην υπόθεση *Γεωργιάδης Αλεξάνδρου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, 298/89 30.10.90 όπου ελέγχθη πως με την προβλεπόμενη από τους κανονισμούς διαδικασία
- 5 υποβολής διαδοχικού παραπόνου μέχρι της ανωτάτης αρχής, δεν είναι μόνο εκτελεστή και προσβλητή η τελική απόφαση της ανωτάτης αρχής, δηλαδή του υπουργού, αλλά και οι ενδιάμεσες αποφάσεις του διοικητή ταξιαρχίας και εθνικής φρουράς.
- 10 Αναφορικά δε με τον ισχυρισμό πως, μετά από τη γενική διαταγή του αρχηγού εθνικής φρουράς σε σχέση με τον τρόπο διαδικασίας της επιβολής πειθαρχικής ποινής θα πρέπει να θεωρηθούν οι προηγούμενες ποινές ως άκυρες, συμφωνούμε με αυτά που είπε ο δικαστής Αρτεμίδης στην
- 15 υπόθεση *Μάριου Πέτρου ν. Δημοκρατίας*, 523/91, 26.3.92 και υιοθετήθηκαν από τον δικαστή Χρυσόστομη στην υπόθεση *Γεώργιος Παπαχαράλαμπος ν. Δημοκρατίας* 251/91, 29.5.92:
- 20 "Ο δικηγόρος του αιτητή υποστηρίζει πως η διοίκηση υποχρεούται στη διαγραφή των πειθαρχικών ποινών που επιβλήθηκαν σε αυτόν εφόσον, και σύμφωνα με τον ισχυρισμό του, δεν τηρήθηκε η νόμιμη διαδικασία. Και τούτο για να αποκατασταθεί η νομιμότητα. Εισηγείται
- 25 επίσης πως το αίτημά του νομιμοποιείται γιατί γεννήθηκε μετά την έκδοση της Διαρκούς Διαταγής, οπότε αν διευκρινίστηκαν, και ο ίδιος διέγνωσε, τα δικαιώματά του.
- 30 Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας εισηγείται πως η προσφυγή είναι αβάσιμη γιατί η επίδικη Διαρκής Διαταγή δεν εδημιούργησε δίκαιον. Σ' αυτή περιέχονται απλώς οδηγίες αναφορικά με τη διαδικασία που θα πρέπει να ακολουθείται στην επιβολή πειθαρχικών ποινών προς γνώση και συμμόρφωση των υπευθύνων.
- 35 Συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου της Δημοκρατίας. Ο νόμος και οι κανονισμοί που διέπουν την επιβολή πειθαρχικών ποινών στα μέλη της Εθνικής

Φρουράς προνοούν για τη διαδικασία προσβολής οποιασδήποτε πειθαρχικής ποινής. (Πειθαρχικοί Κανονισμοί της Εθνικής Φρουράς 1964-1977. Συζητώ τη διαδικασία που προβλέπεται σ' αυτούς στην υπόθεση Αλεξάνδρου ν. Δημοκρατίας προσφυγή 298/89, 30.10.1990). 5
Και βεβαίως όταν αυτή καταστεί εκτελεστή διοικητική απόφαση προσβάλλεται ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η Διαρκής Διαταγή δεν είναι εκτελεστή διοικητική απόφαση. Σ' αυτή επισημαίνονται απλώς οι εσαεί ισχύουσες νόμιμες διαδικασίες και συνιστάται η 10
εφαρμογή τους."

Τελειώνουμε με το ζήτημα της Επετηρίδας. Οι αιτητές εισηγούνται πως η Επετηρίδα πρέπει να θεωρείται άκυρη, μετά την απόφαση του δικαστή Κούρρη στην υπόθεση 15
Σπύρος Πάπτας, που αναφέρεται πιο πάνω. Στην εν λόγω απόφαση πράγματι ο δικαστής ακύρωσε την Επετηρίδα, που είχε ετοιμαστεί το 1982, γιατί κατά την κρίση του στη σύνταξή της αγνοήθηκαν οι πρόνοιες των κανονισμών που ήσαν τότε σε ισχύ. Ανέφερε επίσης πως η Επετηρίδα 20
μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο ελέγχου στην υπόθεση που εξεδίκαζε γιατί λειτουργούσε ως πίνακας αρχαιότητας και αποτελούσε πράξη προπαρασκευαστική στην τελική πράξη της προαγωγής. Γι' αυτό και μπορούσε να 25
προσβληθεί με την προσβολή της τελικής πράξης, των προαγωγών δηλαδή, στην οποία ενσωματώθηκε. Οι αιτητές ισχυρίζονται πως η κήρυξη της Επετηρίδας ως άκυρης ισχύει τελεσίδικα έναντι πάντων, και επομένως οι επίδικες προαγωγές βασίστηκαν σε άκυρη Επετηρίδα.

Η δική μας άποψη είναι διαφορετική απ' αυτή που εξέφρασε ο συνάδελφός μας. Έχουμε τη γνώμη πως η Επετηρίδα 30
δεν είναι απλός κατάλογος αρχαιότητας, και επομένως ο καταρτισμός της δεν αποτελεί προπαρασκευαστική πράξη στην τελική απόφαση της προαγωγής. Η έννοια της αρχαιότητας, όπως συνήθως απαντάται στο διοικητικό δίκαιο αναφέρεται στην κατάταξη των δημοσίων λειτουργών, ή άλλων, σύμφωνα με το χρόνο πρόσληψής τους στην 35
υπηρεσία, ή προαγωγής τους στη θέση που κατέχουν. Η υπό συζήτηση Επετηρίδα καταρτίζεται δυνάμει των προ-

- νοιών των κανονισμών 15 και 46(1). Κριτήριο για την τοποθέτηση στην Επετηρίδα δεν αποτελεί μόνο η αρχαιότητα αξιωματικού, με την έννοια που εξηγήσαμε πιο πάνω, αλλά και η αξία του γιατί όταν διαβαθμιστεί ως προαχτέ-
- 5 ος κατ' εκλογήν αποκτά προτεραιότητα στην κατάταξη στην Επετηρίδα έναντι συναδέλφων του που κρίθηκαν κατ' αρχαιότητα ή ως παραμένοντες στον ίδιο βαθμό. Είναι η Επετηρίδα δηλαδή κατάλογος της προτεραιότητας των αξιωματικών για προαγωγή, που καταρτίζεται και
- 10 σύμφωνα και με το στοιχείο της αξίας. Η Επετηρίδα επηρεάζει άμεσα τα συμφέροντα των αξιωματικών και παράγει έννομα αποτελέσματα, γιατί η σειρά κατάταξης τους προκαθορίζει και τη μελλοντική τους ανέλιξη. Σε περίπτωση που η κατάταξη ενός αξιωματικού στην Επετηρίδα
- 15 είναι εσφαλμένη, αυτός δικαιούται να την προσβάλει. Η Επετηρίδα είναι εκτελεστή διοικητική πράξη που προσβάλλεται ευθέως από τα άτομα των οποίων επηρεάζονται τα συμφέροντα και δεν αποτελεί μέρος σύνθετης διοικητικής ενέργειας που καταλήγει στις προαγωγές. Πάνω
- 20 σε αυτό το ζήτημα υιοθετούμε την άποψη που εξέφρασε ο δικαστής Δημητριάδης στην υπόθεση *Ανδρέας Καρεκλάς κ.α. ν. Δημοκρατίας* 885/85, 923/85, 26.6.91.

- Οι υπόλοιποι και επί μέρους ισχυρισμοί για έλλειψη δέουσας έρευνας και αιτιολογίας, κρίνονται ως παντελώς
- 25 αβάσιμοι και απορρίπτονται.

Για τους λόγους που συζητούμε πιο πάνω οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς οποιαδήποτε διαταγή για τα έξοδα.

Προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.